

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. М. Кривого
Інв. №

ПРОЛЕТАРІЙСЬКА КРАЇНА, ЄДИНАТЕСЯ!

Рім видання XVII

№ 44 (2148).

ВІВТОРОК

13

КВІТНЯ

1976 р.

Ціна 2 коп.

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

УРОЖАЙ-76

З
ВИСОКОЮ
АКТИВНІСТЮ

ВЕСНА ДЕСЯТОЇ

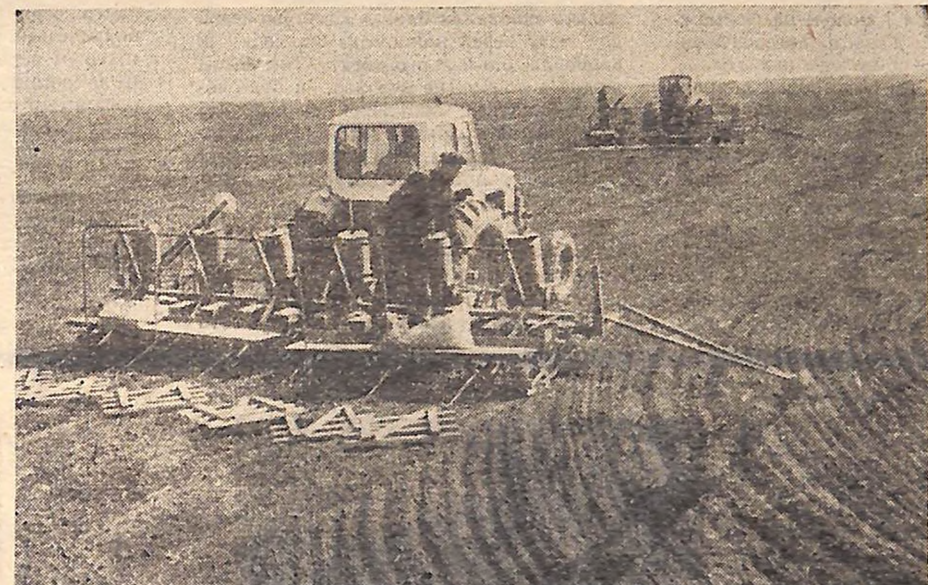
Кіровоградці, як і всі радянські люди, в неділю одностайно віддали свої голоси за вірних синів і дочок країни — народних суддів.

До 11.30 на виборчу дільницю № 20 міста Кіровограда прийшло 2124 члосітки. Це — майже 89 процентів виборців цієї дільниці. Вони віддали свої голоси за кандидата у народні судді Кіровського району Григорія Яковича Рудича.

У значній мірі успіх виборців забезпечили агітатори з ремзаводу «Укрсілгосптехніка» Наталія Бавінська, Микола Раїна, Юрій Петрик та інші, котрі в ході передвиборної кампанії проводили роз'яснювальну роботу серед виборців, надаючи особливу увагу тим, хто минулої неділі вперше виконував свій громадянський обов'язок. Тому студент педінституту Вячеслав Серебренников, робітник Сергій Бойченко інші молоді виборці проголосували ще вранці.

Заступник голови виборчої комісії М. І. Гордієнко повідомив, що вибори пройшли організовано, на високому політичному рівні. Вони продемонстрували щире довіру, з якою радянський народ обирає тих, хто вершить правосуддя, лояну підтримку політиці КПРС.

М. БІДЕНКО.

На фото: на сібрі цукрових буряків відмінно працює групою тракторної бригади 2-го відділку колгоспу Віктор БАНДУРА; агрегат в полі: керуючий першим відділком Б. І. ЮХИМ-ЧУК, головний агроном колгоспу О. І. ЛОСЬ, секретар комсомольської організації Юрій ЦИМБАЛ обговорюють стан справ у господарстві.

Не знають сьогодні відпочинку хлібороби. Не виглядають матері своїх зайнятих дітей, не поглядають нестерпаче на годинник (вечеря заходить), дружини — господар пізно повернувшись з роботи. Телевізори тепер сиротливо блимають в темряві хати, розважаючи одне лише підрастаюче покоління — весна прийшла, і немає коли хліборобу відпочивати в тиші і самоті. Почалося!

Сонце в зеніті припикає політику. А в полі вже сухо. За сім'яними агрегатами тягнуться шлейфи пилу. Та в колгоспі «Більшовик» Гайворонського району, задалегідь підготувавши техніку, низачивши ділянки роботи для людей, в короткі строки (три-чотири дні) впровадили з посівом ранніх зернових 1580 гектарів — на такій площі тут збиратимуть пшеницю (зобов'язання колгоспників на перший рік десятої п'ятиріччя — 26 центнерів з гектара), і щоб не затриматися з сібною, механізатори працюють у дві зміни.

Три-чотири години, оце і весь наш сон — розповідає про напружений ритм посівної керуючий другим відділком колгоспу П. М. Кучер. Тут уже сіють цукровий буряк. На одному з ланів працює комсомольсько-молодіжний екіпаж. За кермом трактора групою сорг тракторної бригади Віктор Бандура, сім'яльник — Володимир Кубко. Лопіці по чергово змінюють один одного. До обіду молоді механізатори вже засіяли двадцять гектарів, прикладають по господарськи: буде до вечора ще стільки ж.

дів на своєму «гайку» до сім'ячів, ні в керуючого першим відділком Б. І. Юхимчука це не викликало. Адже була війна в людей. Трудівники «Більшовика» — і досвідчені хлібороби і молоді — знають ціну весняній порі. І від високої свідомості і відповідальності беруть початок реформи.

За ніч, при нормі 20 гектарів, два комсомольсько-молодіжні агрегати підживили грунт на площі в шість разів більшій! Саме під час Весняних комсомольських зборів, які проходили по всій країні під девізом «Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!» молоді трактористи О. Шиняков і О. Семенюк, їх помічники — сім'яльники В. Старий, О. Варфоломійчук, М. Семенюк і Б. Кушнір працювали по-ударному.

До кінця минулого тижня в колгоспі повністю засіяли цукрові на площі 870 гектарів. Почався сібок соняшника. Біля контори колгоспу на високий шпалі щоденно відзначається червоний прапор на честь перемоги в минулому робочого дня. Секретар парткому О. І. Редик, секретар комсомольської організації Юрій Цимбал розповідає про те, як в колгоспі «Більшовик» зустріли першу весну десятої п'ятиріччя. У неготовності, з усвідомленим тисом, що від кожного-де б він не працював — залежить дуже багато: чи проростуть сьогоднішні, ще однаково сірі безкраї поля радянської держави хлібороба добрим, вагомим колом.

Тому аж до осені поспішайте тієї розважливості вечорі в сімейному колі, буцімт весілля, та інші «буденні» турботи. Господар сьогодні натоймівим повернеться з поля. Він — хлібороб...

М. СЕМЕНЮК,
В. КОВПАК.

Тисячі завзятих рук

Вчителі й школярі середньої школи № 5 Ленінського району м. Кіровограда готуються до комуністичного суботника. В школі проводяться бесіди про перший суботник, участь у ньому В. І. Леніна, політінформанції під девізом: «Позивий червоної суботи», зустрічі з учасниками перших ленінських суботників, делегатами XXV з'їзду КПРС, Героями Соціалістичної Праці, передовиками виробництва. В суботнику візьмуть участь

1063 чоловіки. Всі ділянки робіт задалегідь визначені й розподілені. Вчителі й учні будуть впорядковувати прилегла до школи вулицю та сквер ім. Т. Г. Шевченка.

Виділені бригади для допомоги підшефним підприємствам. Буде посаджено близько 200 дерев і понад 600 чагарників. Організовані бригади по ремонту меблів і навчального інвентарю. Школярі зберуть металодому понад 20 тонн і макулатури близько 5 тонн. Підготовкою до свята праці керує штаб, який очолює Л. А. Плахотина, організатор позагласної і позашкільної роботи.

Такі ж штаби створені і діють у кожній школі. Штаб, створений при районі під керівництвом інспектора шкіл Л. М. Максименко, координує під

готування шкільних колективів до цього важливого заходу. В комуністичному суботнику візьмуть участь 10 тис. 585 учнів Ленінського району. В період підготовки до суботника, значно активізовано роботу по проведенню операції «Мільйон Батьківщини» і «БАМу» — піонерські рейси: буде зібрано 50 тонн макулатури і 400 тонн металевих брухтів. В рахунок «червоної суботи» в Ленінському районі буде посаджено близько 2 тис. декоративних і понад 300 фруктових дерев та 1500 кущів. Понад 5 тисяч жінок для птахів буде передано колгоспам Кіровоградського району. Учні під керівництвом вчителів біології шкіл №№ 1, 2, 12,

30, 33 та інших закінчать проведення дослідів на пришкольніх навчально-дослідних ділянках.

Учні середньої школи № 30 допомогатимуть деревобробному заводу ім. С. М. Кірова скласти в штабелі 70 тис. єтич і 100 кубометрів лісоматеріалів, встановлюватимуть 100 ліжок на заводі «Червоної жовтості», візьмуть участь у благоустрої стадіону машинобудівної фабрики і вулиць Свердлова, Водоп'янова і Кримської.

Жодне підприємство і школа вулиця обласного центру не обійдеться без допомоги учнівської молоді, — повідомля зга. Ленінським районом м. Кіровограда М. М. Ніколасенко, — і зароблені кошти колективним школі відуть у фонд десятої п'ятиріччя.

«Червона субота» залишить слід у пам'яті юних учасників суботника, розповідатиме матеріалами фотосендів, альбомів, учнівських творів.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
громадський кореспондент.

ЖИТТЯ І СЛОВО

13 квітня, день народження нашого земляка, пролетарського поета Дем'яна Бедного, за доброю традицією став Днем поезії, святом всіх тих, хто закоханий у крилате поетичне слово.

Цього року він особливо знаменний, бо проходить під впливом визначної події в житті нашої країни — XXV з'їзду КПРС. У Звітній доповіді на з'їзді Леонід Ілліч Брежнєв зазначив: «Для минулих років характерна дальша активізація діяльності творчої інтелігенції, яка вносить дедалі вагомий вклад у загальнонаціональну, загальнонаціональну справу будівництва комуністичного суспільства».

Літератори нашої області: і досвідчені, і ті, хто щойно взявся за перо — в міру творчих сил і таланту намагаються поетичним словом відзначити велич і красу радянської людини, показати всю багатогранність її трудового і духовного буття.

Про це свідчать і твори, що друкуються на сторінках обласної і республіканської преси, і численні листи. Їх автори — колгоспники, студенти, робітники, учні, журналісти — люди, які люблять свій степовий край, людей, що творять його добробут.

Цього року бібліотеки поповняться новими книжками степовиків: у видавництві «Промінь» вийшла нова збірка поезії Леоніда Народового «Вічне життя», а Єв-

ген Желєзняков випускає книжку для дітей у республіканському видавництві «Веселка». Нові твори наших земляків В. Базилевського, Ю. Камінського, В. Гончаренка ближчим часом вийдуть у світ.

Обласне свято поезії — яскравий вияв радянського способу життя, одна з головних ознак кистрого — зростає духовне багатство будівників комуністичного суспільства.

Див. 3 стор.

ДУЖЕ тихо стало в залі. Так тихо, як буває, коли аудиторія дослухається до кожного слова виступаючого. Зоотехнік ферми № 5 Іван Федорів на Всесоюзних комсомольських зборах говорив коротко:

— Півтора року тому вісім молодих доярок об'єдналися в комсомольсько-молодіжний колектив. На зборах групи, в дні роботи XXV з'їзду партії, взяли підписання зобов'язання: при високій продуктивності тварин — сім-вісім кілограмів на добу — молоко здавати тільки першим сортом і не нижче базисної жирності. Дівчата з честю дотримуються слова. Катерина Дюжева, наприклад, отримує від кожної корови по дванадцять-тринадцять кілограмів молока...

Вже після зборів секретар комсомольської організації колгоспу імені Шевченка Людмила Корнієва докладніше розповіла про життя комсомольсько-молодіжного колективу доярок. Спільноту створили на фермі пост якості. Про наслідки його роботи розповідають в «Інформаційному бюлетені», в стінній «Тваринишці», в щоденнику змагання. Збори на фермі проходять завжди по-діловому, бо доярки, як правило, розглядають ті питання, які заважають успішній роботі. Систематично переможці соціалістичного змагання відзначають червоними хустинками, до речі, на зборах новачків пошучують в доярки.

— Кожна з дівчат гордиться своїм колективом, — закінчила розповідь Людмила Корнієва, — кажуть, що охоче поділилися б досвідом роботи з іншими...

Приближкому знайомстві з дівчатами, мимоволі розумієш: сім разів відміряють в такому колективі перед тим,

як похвалитись досвідом роботи. Отже було тут над чим замислитись райкому комсомолу, бо далеко не всі молоді господарі ферм можуть зробити подібну заяву.

У перспективному плані роботи Доліньського райкому комсомолу записано: «Участь комсомольців і молоді в русі «Твариништво — ударна справа комсомолу» — спрямувати на зростання кіль-

кості брали в минулому і в позаминулому роках. Виходить, рівняються на вчорашній день. Більше того, Раїса Бойченко з колгоспу імені Щорса зовсім не вказала в своїх соціалістичних зобов'язаннях рубіж, до якого буде прагнути в цьому році, а із 60 доярок лише Галина Лях та Марія Шамшорик з колгоспу імені Карла Маркса назвали, кого вони викликали на соціалістичне змагання. Решта фор-

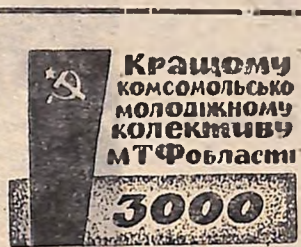
комсомольсько-молодіжний колектив МТФ. В районі їх вісім. Є передові — в колгоспі імені Леніна та імені Шевченка, є і відстаючі. Що ж зробив член райкому комсомолу, зби відстаючі з часом зрівнялися з передовиками? В перспективному плані, окрім визначення напрямку, — жодного конкретного заходу стосовно комсомольсько-молодіжних колективів ферм. Дарма шукати й умови соціалістичного змагання між ними — їх райком просто не розробив. Інструктор Василь Ворона коментує причину цього так:

— Я всього півтора місяці працюю в райкомі, колишній заворг заступив справу, а нового ніяк не підберуть...

— Посівна, немає часу зайнятися пошуками заворга, — пояснює перший секретар райкому Вячеслав Коробов.

Можна погодитися і поспівчувати — часу у комсомольських працівників завжди бракує. Але навіщо першому секретареві витрачати дорожчий час на пошуки майбутнього завідувача відділом комсомольських організацій, коли варто звернутись до резерву райкому. Та, виявляється, облік резерву кадрів давно ніхто не веде. Звісно, одному інструктору в своїй роботі не охопити всіх питань організації соціалістичного змагання, хотімо б іде тільки про головні. Гірким висновком: готовність членів комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 5 колгоспу імені Шевченка поділитися своїм досвідом з іншими... і неготовність райкому комсомолу створити на цій фермі показовий комсомольсько-молодіжний.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

З ПУСТОГО — В ПОРОЖНЄ

- Зверніть увагу: досвід!
- Соцзобов'язання... для звіту
- Без передовиків спокійніше

кості комсомольців і молоді на фермах; добитися високої дієвості змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів... І дійсно, всі 60 молодих доярок району включилися в соціалістичне змагання за досягнення виконання планів 1976 року. Принцип масовості в цьому русі витримано. А результати змагання? На жаль, більшість молодих доярок не має сьогодні чим похвалитись. Та чи й прагнуть вони високих рубіжів, коли 45 з них намітили у цьому році добитись надходів в межах 2200—2700 кілограмів від кожної корови? Такі ж зобов'язання дів-

чата брали в минулому і в позаминулому роках. Виходить, рівняються на вчорашній день. Більше того, Раїса Бойченко з колгоспу імені Щорса зовсім не вказала в своїх соціалістичних зобов'язаннях рубіж, до якого буде прагнути в цьому році, а із 60 доярок лише Галина Лях та Марія Шамшорик з колгоспу імені Карла Маркса назвали, кого вони викликали на соціалістичне змагання. Решта фор-

мальню заповнила бланки соцзобов'язань для звіту перед райкомом. В райкомі ж вирішили, що й цього досить. Тим часом жодна з доярок не вказала, чи буде вона добиватися зниження собівартості виробництва молока. І вже зовсім незрозуміле таке упушення: в п'ятирічку ефективності і якості в змаганнях — жодного слова про якість.

От і вишло, що значна частина роботи райкому по організації грудневого суверенітету серед тваринників виявилась нерезультативною з пустого в порожнє.

На становині пасербиць перебувають

СЛУЖБА СЕРВІСУ

ВСЕ, ЩО ПОТРІБНЕ ПОКУПЦЕВІ...

РЕПОРТАЖ

Якщо людина вийшла з магазину задоволеною — значить моя праця високоякісна — так конкретизували для себе члени комсомольсько-молодіжного колективу магазину № 5 Світловодського міськзмішторгу на Всесоюзних комсомольських зборах завдання на десяту п'ятирічку.

— Товари ми одержуємо хороші, — говорила у доповіді комсорг Тетяна Іщенко. — А якісні роботи робітників, котрі випускають ці вироби, повинні відповідати високої культурі нашого обслуговування.

Добре розпочали працівники цього магазину десяту п'ятирічку. В першому кварталі реалізували товарів понад план на 7 тисяч карбоганців.

— Нам необхідно в нинішній п'ятирічці працювати краще, ніж в минулій, — гозорила Тетяна. — А в дев'ятій п'ятирічці ми реалізували продовольчих товарів на 80 тисяч карбоганців понад план.

В чому ж ключ до успіху? На це питання відповідає заступник завідувача магазином Тамара Володимирівна Бойко:

— Колектив, не рахуючись із особистим часом, проявляє ініціативу: закупас товари для магазину в інших містах, іноді навіть за межами області. Якийсь час у нас, наприклад, не все гаразд було з кондитерськими виробами. І щоб задовольнити попит на них, доставляли цукери з Кременчука. Зараз товари закуплено за межами області майже на 35 тисяч карбоганців.

А ще дає свої результати добре налагоджене змагання, впровадження

прогресивних методів торгівлі. Комсомольсько-молодіжний колектив змагається з продавцями магазину продовольчих товарів № 27.

По-діловому ведеться і трудове суперництво між відділами, а також між продавцями на кращого по професії. Таке змагання дає відчутні результати. Кожен хоче виконувати свою роботу якнайкраще. В цьому молодим допомагають старші.

— Наш завмаг Ганна Кирилівна Романська, — говорить комсомолка Валентина Зінченко, — дійсно наставник, в повному розумінні слова. І в біді допоможе, і радість розділить. Хороша людина.

За кожним із досвідчених членів колективу закріплено по 3—4 молодих продавці. Так, у Валентини Фєфєрєвич Литвиненко їх четверо, у Олександрі Юхимівни Бондар — троє. Молодим віддають увесь свій багатий досвід, майстерність. Вже майже два роки працює продавцем В. Зінченко. Та й по сьогоднішній день не випускає її з поля зору О. Ю. Бондар. Допомагає, учить.

Ось ще рядок з доповіді комсорга Тетяни Іщенко: «Наші комсомолки обслуговують інвалідів Великої Вітчизняної війни».

Цінна ініціатива народилася в комсомольсько-молодіжному колективі магазину № 5: взяти шефство над інвалідами Великої Вітчизняної війни. Це люди, які за наше щастя, свободу пролили кров, віддали здоров'я. І, вдячні ветеранам, комсомолки вирішили доставляти їм додому продукти.

— Інвалідам важко ходити, — говорить О. Зінченко. — Дехто навіть не може обійтися без сторонньої допомоги. Нам, молодим, це не важко. Ганна Юр'єва, секретар комітету комсомолу міськзмішторгу:

— Вважаю, що вашу ініціативу підтримають всі комсомольсько-молодіжні колективи, комсомольці міськзмішторгу.

Так, цей борг — завжди за нами. Його розуміють молоді працівники служби сервісу.

С. ТИШКО,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара»,
м. Світловодськ.

ДОЯРКА КОЛГОСПУ «ШЛЯХОМ ЛЕНІНА» ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ ВАЛЕНТИНА ПІДДУБКО В МІНУЛОМУ РОЦІ СТАЛА ПЕРЕМОЖЦЕМ В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ СЕРЕД ТВАРИНИКІВ ГОСПОДАРСТВ А УДАРНИХ ТЕМПІВ НЕ ЗДАЄ ВОНА І В СТАРТОВОМУ РОЦІ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ. НІНІ МОЛОДА ДОЯРКА НАДЮЖЕ ЩОДОБИЛ ПОНАД 12 КІЛОГРАМІВ МОЛОКА ВІД КОЖНОЇ ЗАКРІПЛЕНОЇ ЗА НЕЮ КОРОВИ

Фото
А. БУДУЛАТЄВА.

Я — ГРОМАДЯНИН

Тематичні комсомольські збори на тему «Я — громадянин Радянського Союзу» відбулися в Андрусівській середній школі. Після уроку старшокласники зібралися в сільській Будинку культури. Сюди був запрошений і педагогічний колектив місцевої десятирічки.

Збори розпочали пісню «Про трибуни молодість». Відкриваючи їх, секретар комсомольської організації школи Ольга Шуліка говорила про повсякденне життя громадянина першої в світі соціалістичної держави.

Комсорг десятикласників Тетяна Ткаченко, член комітету, відповідаючи за трудове виконання Микола Груш, командир юних десьяників Сергій Земляний, Юлія Серета і Тетяна Григоренко та багато інших комсомольців говорили про велику гордість бути членом Крайні Рад.

А потім директор Андрусівської СШ І. П. Рак підсумував роботу зборів, побажав школярам нових успіхів у навчанні і труді.

Л. МАКСЮТА,
десятикласник Андрусівської СШ Світловодського району.

«ЗАВЖДИ НАПОГОТОВІ!»

БЕЗПЕРЕЧНО, до Дня космонавтики готувалися всі піонери. Та для учнів Кіровоградської середньої школи № 17 це свято було особливим. І готувалися до нього вони почали вже давно...

Два роки тому світле нове приміщення школи, що по вулиці Комарова, заневишні галасливі хлоп'ята і дівчатка. Тоді ж на своє перше засідання зібралася і рада піонерської дружини.

— Наша вулиця носить ім'я прославленого космонавта. Давайте будемо боротися за те, щоб і піонерський дружині присвоїли ім'я Володимира Комарова.

Пропозиція сподобалася. І її відразу доповнили: кожний загін розпочав збирати матеріали про одного з космонавтів-героїв і боротися за право носити його ім'я. Так в сімнадцятій школі і виникла Зоряна дружина.

І ось, готуючись відмітити п'ятнадцять років тому пам'ятного квітневого дня 1961 року, піонерські загони почали звітувати про свою роботу. «Захист імені загону» — так називалися збори, що проходили в кожному класі напередодні Дня космонавтики. Учні 5-го «Б» підготували цікаві альбому про Олексія Леоніда, оформили кар-

З ІМЕНЕМ ГЕРОІВ

ту «Ім'я Леоніда на карті країни». Піонери правофлангового загону 6-го «Г» збирали матеріал про першу жінку-космонавта. Вони вирішили розшукати в нашій області місця, пов'язані з іменем героїні, цікавих людей, що живуть по вулиці Терешкової в місті Кіровограді і запросити їх на свій збір.

В неділю, 11-го квітня, всі члени Зоряної дружини стали учасниками «Свята вулиці Комарова». А в День космонавтики в школі відбулася урочиста лінійка. Крайнім з кращих загонів, які довели своїми ділами право носити імена героїв, були присвоєні ці високі імена.

А. ПЛЮЩ,
старший піонервожатий СШ № 17,
м. Кіровоград.

БЕРЕГТИ РИБНІ ЗАПАСИ

У великих і малих водоймах України почався нерест риби. Збереження маточного поголів'я, ікри і молоді риби — відповідальне завдання органів рибного господарства і всієї громадянської республіки. Слід дбайливо стежити до рибних запасів, постійно збільшувати їх обсяг. На час нересту встановлено певні правила і строки заборони вилову риби. В місцях нересту

категорично забороняється виловлювати рибу, ікру, личинки, плавати на всіх видах човнів.

На Київському і Канівському водосховищах період заборони вилову риби розпочався з триннадцятого квітня і триватиме до 8 і 9 червня.

На Кременчуцькому — від грєбл Канівської ГЕС до створу сіл Сагунівка — Москаленки за-

борона вступає в дію з 10 квітня і триватиме до 15 червня, а нижче від цієї лінії — з 15 квітня до 23 червня. На Дніпро-Дзержинському і Запорізькому водосховищах вилов риби припинено до 13 червня. На Каховському водосховищі період заборони буде встановлений окремим наказом Укррибзаводу. В усіх інших місцях він встановлюється у відповідності з правилами рибальства, які діють у внутріш-

ніх водоймах Української РСР. Однак у зв'язку з метеорологічними умовами строки заборони на вилов риби можуть змінюватися.

Любительський і спортивний лов риби дозволено лише на ділянках, відведених інспекціями рибного господарства за погодженням з місцевими органами влади та рибгосподарськими організаціями. До того ж його можна проводити лише з берези ручною

удкою з одним гачком та спінінгом з бласиною. Один рибалка має право ловити не більше 5 кілограмів риби за добу. На Канівському водосховищі ця норма становить 3 кілограми.

З порушення цих правил стягуються штрафи, а заміни браконьєри притягуються до кримінальної відповідальності.

В. КРОПІВНИЦЬКИЙ,
начальник Укррибзаводу.

День поезії

Щаслива
земля

Під стягом червоном мужніє з роками
Рука робітничка й рука сівача,
Бо в помислах з нами, в ділах разом з нами
І розум, і сила живе Ілліча.
Від древніх Карпат до Далекого Сходу —
Безмежні простори, безкраї поля,
Багатство країни — багатство народу,
Квітуча й щаслива радянська земля.
До світлих вершин, в майбуття сонцелике
Крокує єдина і вільна сім'я.
І гордість велика, і слава велика,
І Леніна в серці ім'я.

Анатолій ЛОМОНОС,
робітник,

м. Світловодськ.

ЖЛЯТВА

Вже тридцять літ минуло, та й понині
Ще спогадами світ не відболів,
Як падали солдати в роси сині,
Ходила смерть по зраненій землі.
Та тільки ж бо солдати не вмирають,
А просто не виходять із боїв:
Червоні весни прапорами мають,
В безсмертних списках несучи синів.
Синів оті матінки-матусі,

Що виглядає й досі край воріт...
Я вам, безсмертні, допою клянуся
Продовжувать нескінчений політ.

Тетяна ВАКУЛЕНКО,
учениця.

с. Іванівка,
Світловодського району.

РОДИНЕ

Родина бескрайня, певна на рассвете,
Вечная и сильная птица в вышине.
Я не пел бы песни, я б не жил на свете,
Если б ты, Россия, не жила во мне.
Я хочу о Родине петь, не уставая,
С ней любить и верить, с ней любить и ждать,
Я хочу, чтоб сердце, солнце воспевая,
Было сердцем Родины,

Родине под стать,
Так пускай колыхнется заревом багряным
Утро над долинами, над землей моей.
С ним сольюсь я песнею, с ним я встану рано,
Чтоб звенеть лучами, чтоб гореть светлей.

Янек ЗАЙЦЕВ,
курсант КЛШУ.

ПОРА НАДІЙ

Зелене листя, мов пора надій,
Несміло і задумливо тріпоче,
Повірити ще раз сьогодні хоче,
Що вже не буде лютих холодів...
Зелена радість з-під зелених вій,
Бо є в дерев свої і сум, і радість,
Бо і в дерев є молодість
і старість,
Як у весні є вірний тепловій...
Сміється листя. А по росах
перших

Квітнева щедрість до сердець
іде.
І ставить небо променесі верші,
І скоро вже на показ до людей,
Мов наречену, травень приведе
Біляву вишню в сонячній одежі...

Михайло РОДИНЧЕНКО,
вчитель.
с. Олександрівка,
Долинського району.

Злітались
проліски
в гаї

Відгомоніли ручаї
В моїм розв'язченому
краї.
Злітались проліски в гаї,
Мов ластів'яток гніз згаї.
Пообсідали там і тут
Землі тепліючі долоні,
І так розважливо цвітуть
На тихострунному осонні,
Що чуло: тиша в скроні
б'є,

І кожен проліска
росточок
Мені цюгливо подає
Свій ластів'ячий
голосочок.
Вячеслав СОКУРЕНКО,
журналіст.
м. Світловодськ.

Добро́та

З долонь моїх зростає доброта.
Світання, проміння, росинок.
Зелена рунь, що вічно пророста, —
Житочності то рунь і материнства.
З долонь моїх — такий погідний день,
З долонь моїх — вітри, не суховії,
І йде до мене віра від людей,
І до людей від мене йдуть надії.
Бо ж світ пішов з любові — не з меча.
Зледію землю, і посію жито.
Торкнеться птах крилом мого плеча.
Торкнеться струн таке достигле «життя».
Мої долоні, що тугі, мов сніп
Зігтерши зло, добру вікно розчинять.
Мої долоні виплекають світ,
А в них дитятко з добрими очима.

Тамара ЖУРБА,
медпрацівник.

Долинський район,
с. Іванівка.

НАС ЖДУТ ДОРОГИ

Не о вещах мы вспоминаем
Вдали от дома, от родных.
Мы вообще-то забываем
О них,
Уютных и удобных,
О тех, что были нам нужны,
Как друг, догадливый и
добрый,
Как небо теплое песни.
Мы налегке садимся в поезд,

Мы обживаем новый быт,
Не об удобствах беспокоясь,
Не об уюте, что забыт.
И вновь вещами обрастаем,
Но как они ни хороши,
Покою все ж не обретаем
Мы для своей мужской души.
Все потому, что где-то снова
Нас очень ждут. И мы идем
К открытиям радостным и
новым,

Не сплелось разобраться в том.
Что время, круг свой замыкая,
На все дает нам свой ответ
И нашу волю закаляет
Упрямим ветром новых мест.

Виктор ГАНОЦКИЙ.

З О В

Вся красота, которую успело
К шестому часу утро накопить,
На мой балкон некрашеный слетела,
Звала кого-то и просила пить.
Прерывист был,
тревожен зов гортанный.
Прильнув как-будто к моему окну,
В начале дня
напомнил мне нежданно,
непрощено
Про давнюю вину —
прощенную уже.

Зачем напомнил?
Какой указ здесь действовал,
закон?
Я миску хлебом и водой наполнил,
Но не решался выйти на балкон.
Там красота мерцала серебром.
Струнлась чистотой души и тела,
Опять звала кого-то, а потом
стремительно взлетела.
Пока она витала в высоте,
То на фонарь слетая, то на крышу,
Я дверь открыл.
Я осторожно вышел
Я хлеб засушенный отдал красоте.
Юрий КАМИНСКИЙ,

ПОСІЙ ЗЕРНО

А на вулиці тепло-тепло...
Розмілілі стоять дерева.
Многотибія веселі дівчата:
В кожній шибіці — маленьке
сонце
Виграє веснянковими барвами,
А дівчата красиві й гої

Щось про щастя своє співають,
А на вулиці тепло-тепло...
І земля вже чекає напружено
Свою першу вагому зернину.
А кленочки розгладжують вуса
І тоненькі, і білозубі.
І від щастя прозорі краплі
Лунко падають в щелру землю.
А на вулиці тепло-тепло...
Я беру догонючі граблі,
Та лопату з пласким обличчям
І копаю зжадливу землю.
А вона усміхається щасно,
Підставляючи сонцю боки.
Я беру її нові пригорщі,
Зігріваю ніжними пальцями.
Вона летиться пахучим
струменем.
Розспаючись під ногами.
Жде і просить пружного
первістка.
Щоб зростити у вічному лоні.
...А на вулиці тепло-тепло...

Сергій ПОЛУЛЯХ,
м. Олександрія.

Помилівся

У чистім полі, серед трав
Бичок теорію вивчав,
Як аоза правильно тягти,
І ось,
Коли досяг мети,
Його підводять до ярма.
— Ярма? Мені?
Дурних нема. —
Бичок, мов дзига
закрутився.
— Я друзі, фактом
помилівся.
Борис ЧАМЛАЙ,
службовець.

ПРЕКРАСНИЙ ДЕНЬ

Ну, подивись, який прекрасний
день!
І — смуток геть! І болі, і тривоги...
Весна іде, весна до нас іде,
Ні в кого не питаючи дорogi.
Ну, подивись, який казковий день!
Які ділчата ніжні й білолиці...
І хай у нас ніколи і ніде
Не виникнуть думки й бажання
ниці.

Ну, подивись, який чарівний день!
За небокраєм сонце зазяріло...
У день такий любов тебе знайде,
Якщо вона тебе ще не зустріла.
Ну, подивись на цей весняний день!
Евген ЖЕЛЕЗНЯКОВ,
журналіст.
м. Кіровоград.

ЧЕКАННЯ

Тремтить і чекає струна мого серця,
Без тебе не грає мелодій кохання.
І бачу не очі — глибокі озера,
Не очі твої — теплі проліски ранні.
А тільки горючий струн золотий —
Розцвітиться квітка від ніжності біла.

Приходь, мій коханий, з живою водою,
Щоб стебла снагою вона напоїла.
Залишися ти — рапком прийде невчасно,
Без тебе одна, наче човен без холі,
Без тебе і зірка, ти чуєш? — Ногасне,
Зів'януть слова про кохання нескіле...

Наталка ФЕСЕНКО,
студентка.

„ПЕРЕКРЕСЛЕНІ“ НАКРЕСЛЕННЯ

- НА ТРЕНУВАННЯ — ДО СУСІДІВ.
- ЗАМІСТЬ КРОСУ — ДОМІНО
- ЧИ Є ҐРУНТ ДЛЯ ІНІЦІАТИВИ?

СПРАВЖНІЙ комсомольський ватажок ніколи не вважатиме, що в його діяльності спортивно-масова робота другорядна. Молодь любить спорт. Їй треба допомогти здобути високий фізичний ґарт. Не виняток і юнаки та дівчата Мар'янівки. Секретар радгоспної комсомольської організації Василь Колесник і сам непоганий спортсмен, кращий у футбольній команді. А з ним — Віктор Лизань, Олександр Масальський, Павло Честерев, Микола Туркуль, Володимир Перетяк... А Микола Сидоренко — самбіст, Володимир Мор — любитель важкої атлетики...

Але спочатку про футбол. Бо він найбільш популярний в Мар'янівці. У квітні розпочався новий футбольний сезон. І раптом тривога: мар'янівським футболістам навіть ніде тренуватись. Ще два роки тому був у них чудовий стадіон в центрі села, поряд — волейбольний майданчик. Та ось

неподалік побудували дитячий садок. Вважаючи, що надто близьке сусідство стадіону і дитячого закладу небезпечно для малюків, хтось з керівників радгоспу дав вказівку перетворити стадіон в майданчик для атракціонів.

Комітет комсомолу занепокоївся. Адміністрація радгоспу пообіцяла розпочати будівництво спортивного комплексу найближчим часом в іншому місці. Та, як виявилось, це були лише обіцянки.

Комсомольці хоч зараз готові вийти на суботник, щоб розграти будівництво нового стадіону. Треба лише виділити у їх розпорядження певну техніку для земляних робіт, і молоді механізатори зроблять все належне. Нехай для початку вони об'єднують не цілий спортивний комплекс, а лише футбольне поле. І тоді місцеві гравці не будуть їздити на тренування аж у Велику Виску. Бу-

ває і так: прийдуть мар'янівці до сусідів, а поле — зайняте — або ж великоковисківці тренуються, або у них календарна зустріч. Тож і повертаються сюди ні з чим. Деякі з них грають вже за команду Великої Виски...

Не кращі справи у мар'янівців і з іншими видами спорту. Найбільш доступні — настільний теніс, шахи, шашки... Увечері — доміно. А де складати нормативи комплексу ГПО?

З інвентарем для фізкультурників в радгоспі теж не все гаразд. Спортивна форма у футболістів давно вже не витримує «критики». На нову ніяк коштів не знайдуть.

От і виходить: комітет комсомолу планує ті чи інші спортивно-масові заходи — і тут же вони «перекреслюються». Розмови залишаються розмовами. А хто ж допоможе мелодії?

Ю. КРЕМІНЕЦЬ,

Село Мар'янівка,
Маловисківського району.

ФУТБОЛ

„Зірка“ — „Фрунзенець“ — 1:0

Настрій футболістів сумського «Фрунзенець» перед зустріччю з кіровоградською «Зіркою» визначився результатами попереднього туру 7 квітня. Сумчани тоді грали в Харкові з «Металістом» і зазнали поразки з рахунком 0:2. Отже, вони прагнули показати все краще, на що здібні, і, якщо не виграти, то хоча б записати в свій актив одне очко, що його приносить нічия.

Напередодні і в день матчу дощ зовсім зіпсував футбольне поле на стадіоні «Зірка». Відсутність трав (вона ще не встигла пробитися з ґрунту) зробила його схожим на чорноземну ділянку, підготовлену для сівби.

Гра склалася так, що у гостей майже не було шансів на успіх. Кіровоградці притисли сумчан до їх воріт. Достатньо сказати, що лише на 30-й хвилині першого тайму голкіперу «Зірки» Олексію Іонову довелося напружити перший принцип удару гостей, а потім він знову занудував. Аж на 68-й хвилині Олексій знову вступив у гру.

Зате охоронець воріт «Фрунзенець» Володимир Шатохін «працював» з повним навантаженням. І довів, що не дарма включений до складу 33-х кращих гравців українських команд другої ліги класу «А». Але, все ж не зміг відстояти чотирнадцять своїх воріт. На 77-й хвилині матчу Віктор Степаненко, який у другому таймі замінив Олександра Алексєєва, подав м'яч на удар Валерію Самофалову. Той м'яч і скористався зручною передачею — 1:0. До кінця гри результат не змінився.

Тепер «Зірка» проведе три матчі в гостях: 19 квітня — у Вінниці, 23 квітня — в Рівно, 26 квітня — в Луцьку.

Гострий момент біля воріт гостей.
Фото О. ЛЮТЯКОВА.

ОРБИТА „КОСМОСУ“

Підбито підсумки фіналу шостого Всесоюзного конкурсу «Космос», організованого журналом ЦК ВЛКСМ «Моделист-конструктор» і ВДНГ СРСР з участю спеціалістів Зоряного містечка, Державного музею історії космонавтики імені К. Е. Цюлькевського в місті Калугі, меморіального будинку-музею С. П. Корольова в місті Житомирі.

У день космонавтики в павільйоні «Юні натуралісти і техніки» ВДНГ СРСР відкрито виставку «Юні техніки — космосу», до якої увійдуть кращі роботи конкурсу. (Кор. ТАРС).

Колекціонери області зможуть поповнити свої колекції сувенірами аркушами, випущеними Кіровоградським обласним відділенням «Союздруку» і обласним відділенням ВТФ. Аркуші присвячені 90-річчю з дня народження С. М. Кірова та VI обласній філателістичній виставці (на фото).

Перші — двох кольорових різновидностей. Оснований фон блакитний та жовтогарячий.

А сувеніри VI філателістичної виставки випущено в шести варіантах. Вони відрізняються кольорами (синій та скітлозедний фон), а також додатковими надруковками.

М. КОРИННИЙ.

КИРОВОГРАДСЬКІ СУВЕНІРИ

УВАГА!

Сьогодні в приміщенні Кіровоградського музичного училища (вул. Теніна, 10) відбудеться турнір красивого слова, в якому візьмуть участь місцеві поети.

Початок о 19 годині.

Запрошуються всі шанувальники поезії.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 10.582

Індекс 61197.

Зам. № 150.

Тираж 60 000.

Уманський державний педагогічний інститут ім. П. Г. Тичини

оголошує

прийом студентів на 1976—1977 навчальний рік на I курс

стаціонарного відділення з таких спеціальностей: фізико-математичний факультет — математика і фізика, загально-технічні дисципліни і праця; природничий факультет — біологія і основи сільського господарства; факультет підготовки вчителів початкових класів — педагогіка і методика початкової освіти. Прийом документів з 20 червня по 31 липня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Заочного відділення з спеціальностей:

факультет підготовки вчителів початкових класів — педагогіка і методика початкової освіти; природничий факультет — біологія.

Прийом документів з 20 квітня по 31 травня.

Вступні іспити з 1 червня по 20 червня.

На заочний відділ заяви приймаються від осіб, які працюють в школі за обраною у вузі спеціальністю, або мають середню спеціальну освіту. Про умови прийому більш докладно можна довідатись в приймальній комісії.

Заява подається на ім'я ректора інституту. До неї додається: документ про середню освіту (оригінал), характеристика для вступу у вуз, медична довідка (форма № 286), 4 фотокартки (розміром 3x4 см.), копія трудової книжки.

Адреса інституту: Черкаська область, м. Умань, вул. К. Маркса, 2.

РЕКТОРАТ.

Харківський авіаційний інститут

оголошує

прийом студентів на перший курс таких факультетів:

Літакобудування — готує інженерів з конструювання і виробництва літальних апаратів.

Авіадвигунобудування — готує інженерів по конструюванню і виробництву двигунів літальних апаратів.

Радіотехнічний — готує інженерів по конструюванню і виробництву радіоапаратури, авіаприладів, електроавтоматичного обладнання, приладів математичної, автоматизованих систем управління виробництвом.

До інституту зараховуються особи обох статей віком до 35 років з закінченою середньою освітою. Вступники складають вступні іспити з математики (письмово і усно), фізики (усно), української чи російської мови і літератури (письмово).

Особі, які по закінченні середньої школи нагороджені золотою чи срібною медаллю чи закінчили середній спеціальний навчальний заклад і середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають вступні іспити з математики (усно).

Строк навчання в інституті 5 років і 6 місяців.

Прийом документів з 20 червня по 31 липня.

Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

З 1 липня працюють безекспертні місячні підготовчі курси, а з 15 липня — консультації з математики, фізики, української (російської) мови і літератури.

Студенти 1—4 курсів отримують стипендію — 55 карбованців, 5—6 курсів — 60 карбованців. Відмінникам навчання виплачується підвищена стипендія.

Для обдарованих студентів-відмінників встановлені стипендії ім. В. І. Леніна — 100 карбованців на місяць і стипендія ім. М. Е. Жуковського — 80 карбованців на місяць.

Інститут має добре обладнані гуртожитки. Інгородні в період консультацій і здачі вступних іспитів забезпечуються житлом.

Адреса інституту: 310084, Харків-84, вул. Чкалова, 17. Харківський авіаційний інститут.

Довідки по телефону: 44-93-13.

Іхати трамваєм №№ 7, 12, 2 — зупинка «Лісопарк», тролейбусами №№ 12, 16, 17 — зупинка «Авіаінститут».

РЕКТОРАТ.

В репертуарі Кіровоградського музично-драматичного театру ім. М. Л. Кропивницького великим успіхом користується нова музична комедія за п'єсою А. Цагарелі «Вітійки Хануми».

На фото: сцена з вистави «Вітійки Хануми». Ханума — заслужена артистка УРСР С. МАРТИНОВА (справа) Сова — артистка Л. ГАРКАЧ.

Фото В. ХОВПАКА.